

Čo je to spoveď?

V tomto čase bezprostrednej prípravy na dobré prežitie Veľkonočných sviatkov Vám ponúkame slová Svätého Otca o spovedi.

„Ty sestra, brat, ak ťa tvoje hriechy desia, ak ťa tvoja minulosť trápi, ak sa tvoje rany nehoja, ak pre ustavičné pády klesáš na ducha a zdá sa, že si stratil nádej, prosím, neboj sa. Boh pozná tvoje slabosti a je väčší než tvoje pochybenia. Boh je väčší ako naše hriechy: je omnoho väčší! Žiada od teba len jedno: svoje krehkosti, svoje biedy nedrž v sebe; prines ich jemu, odlož ich u neho, a z dôvodov na sklúčenosť sa stanú príležitosťami na zmŕtvychvstanie. Neboj sa! Pán žiada od nás naše hriechy... Prichádza mi na myseľ ten príbeh púštneho mnícha, ktorý odovzdal všetko Bohu a žil život pôstu, kajúcnosti, modlitby... Pán od neho žiadal viac. 'Pane, dal som Ti všetko,' hovorí mních, 'čo ešte chýba?' 'Daj mi svoje hriechy.' 'Takto žiada Pán od nás. Neboj sa.

Brat, sestra, dnes môžeš počuť tieto slová adresované tebe, každému z nás; môžeš ich prijať za svoje vždy, keď pristupuješ k Božiemu odpusteniu, pretože tam ti Pán hovorí: 'Ja som s tebou.' Príliš často si myslíme, že spoveď je o tom, že ideme k Bohu so sklonenou hlavou. Ale nie sme to v prvom rade my, kto sa vracia k Pánovi; je to on, kto nás prichádza navštíviť, aby nás naplnil svojou milosťou, aby nás potešil svojou radosťou.

Vyspovedať sa znamená dať Otcovi radosť z toho, že nás opäť pozdvihne. V centre toho, čo budeme prežívať, nie sú naše hriechy (budú tam, ale nie sú v centre), ale jeho odpustenie: toto je v centre. Skúsme si predstaviť, že by v centre sviatosti boli naše hriechy: takmer všetko by záviselo od nás, od našej ľútosti, od nášho úsilia, od našich záväzkov. Avšak nie, v centre je On, ktorý

nás oslobodzuje a stavia späť na nohy.

Prinavrátme prvenstvo milosti a prosme o dar pochopiť, že zmierenie nie je v prvom rade náš krok k Bohu, ale jeho objatie, ktorým nás berie do náručia, uvádza nás do úžasu, dojíma nás. Je to Pán, ktorý podobne ako u Márie v Nazarete vstupuje do nášho domu a prináša úžas a radosť, ktoré sme predtým nepoznali: radosť z odpustenia. Postavme do popredia Božiu perspektívu: znovu si tak zamilujeme spoveď. Potrebujeme to, pretože každé vnútorné znovuzrodenie, každý duchovný prelom sa začína odtiaľto, od Božieho odpustenia. Nezanedbávajme zmierenie, ale znovu ho objavme ako sviatosť radosti.

Áno, sviatosť radosti, kde sa zlo, ktoré nás zahľadá, stáva príležitosťou zažiť hrejivé objatie Otca, tú lahodnú silu Ježiša, ktorá nás uzdravuje, 'materinskú nehu' Ducha Svätého. To je jadro spovede.“

don František Kohút SDB
správca farnosti

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Druhá veľkonočná nedeľa je Nedeľou Božieho milosrdenstva. V roku 2000, v deň kanonizácie sestry Faustíny, ju svätý Ján Pavol II. vyhlásil pre celú Cirkev. Inšpiráciou pre ustanovenie tohto sviatku bola túžba Ježiša, ktorú svetu odovzdala sestra Faustína. Pán Ježiš jej povedal: „Túžim, aby sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa približia k prameňu môjho milosrdenstva. Duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov. V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti.“ (Denníček 699) Výber tejto nedele za sviatkov milosrdenstva má hlboký teologický význam. Poukazuje na spätosť, ktorá je medzi veľkonočným tajomstvom vykúpenia a tajomstvom Božieho milosrdenstva. Tento súvis zdôrazňuje aj novένα z Korunky Božieho milosrdenstva, ktorá predchádza tento sviatok a začína sa na Veľký piatok.

Tajomstvo Božieho milosrdenstva nám Boh ukazuje na stránkach Starého a Nového zákona. Sú plné milosrdnej Božej lásky, ktorá obdarúva existenciou všetko stvorenie, odpúšťa a pomáha v núdzi. Všetko, čo Boh koná pre človeka, je

znakom jeho milosrdnej lásky. Ježiš, ako viditeľný obraz Boha Otca, odhaľuje predovšetkým tvár Otcovej lásky hľadajúcej hriešnika. Vidíme ju v podobenstve o pastierovi, ktorý hľadá zatúlajúcu ovcu, o neúnavnej žene, ktorá hľadá stratenú drachmu a o milosrdnom otcovi, ktorý prijíma márnotravného syna. Hlavné motívy: stratiť – nájsť – radovať sa, poukazujú na totálne angažovanie sa Boha pri záchrane hriešnikov. Boh si neodpočívne, kým nenájde. Kristus vo svojom učení odhaľuje rôzne aspekty milosrdnej Božej lásky. Sprítomňuje ju a robí z nej podstatný obsah svojho spasiteľského poslania. Prišiel, aby slepým vrátil zrak, hluchým sluch, uzdravil chromých a malomocných a prebudil mŕtvych. Vrcholom zjavenia Božej lásky a milosrdenstva je Veľkonočné tajomstvo, v ktorom sa Božia láska odkrýva skrze jeho Syna. Pre našu spásu sa Kristus stal milosrdným Veľkňazom, obetujúcim i obetou za naše hriechy. U Boha, Otca milosrdenstva, vyprosuje ľuďom dar odpustenia. Toto odpustenie hriechov sa uskutočnilo za cenu preliatia krvi Boha – človeka, za cenu prebodnutia Ježišovho Srdca, z ktorého vytiekla krv a voda. Umučenie Božieho Syna poukazuje na bezhraničnosť milosrdnej lásky schopnej zničiť sa na smrť, len aby získala svoju milovanú lásku – človeka!

Okrem Svätého písma pripomínajú Božie milosrdenstvo najmä sestra Faustína a Ján Pavol II. Sestra Faustína dostala od Boha milosť a poslanstvo, aby rozšírila vieru a úctu k Božiemu milosrdenstvu. Po hlbokej kontemplácii v tichu kláštora, vďaka ktorej prenikla do tajomstva viery, nám zanechala denník, do ktorého si zapisovala

všetko, čo jej Boh dal prostredníctvom mystických zážitkov poznať o svojom milosrdenstve. Toto jej dielo, ako uviedol Svätý Otec Ján Pavol II., sa javí „...ako zvláštne evanjelium milosrdenstva napísané v perspektíve 20. storočia.“ Sestra Faustína milosrdenstvo stručne definuje a zároveň hlboko zdôrazňuje jeho podstatu, keď píše: „Milosrdenstvo je kvetom lásky. Boh je láska a milosrdenstvo je jeho skutkom, v láske sa rodí, v milosrdenstve sa prejavuje.“ (Denníček 651)

Ján Pavol II. zaviedol do liturgie Cirkvi Sviatok Božieho milosrdenstva na prvú nedeľu po Veľkej noci a celý svet zveril Božiemu milosrdenstvu, aby v ňom ľudstvo našlo záchranu a svetlo nádeje. Sám často žiadal, aby sa kresťania v našej dobe stali apoštolmi, svedkami tejto pravdy viery, lebo ako povedal: „... nič nie je tak potrebné človeku ako Božie milosrdenstvo – tá láskavá láska, ktorá súcíti a pozdvihuje človeka nad jeho slabosť k nekonečným výškam Božej svätosti.“ Znamením bol aj dátum jeho smrti, ktorý pripadol na predvečer Sviatku milosrdenstva v sobotu

2. apríla 2005, keď Cirkev už liturgicky slávila tento veľký sviatok. Akoby v závete poukázal na to, čo je najdôležitejšie pre Cirkev a svet. Cesta nádeje vedie cez poznanie Božieho milosrdenstva, dôveru k nemu a konanie dobra iným ľuďom. „Ako veľmi dnešný svet potrebuje Božie milosrdenstvo!“, povedal Ján Pavol II. v roku 2002. „Zdá sa, že na všetkých kontinentoch z hlbín ľudského utrpenia sa volá po milosrdenstve. Tam, kde panuje nenávisť a pomsta, kde vojna prináša bolesti a smrť nevinným, potrebujeme milosť milosrdenstva, ktorá upokojuje mysle a srdcia ľudí a rodí pokoj. Tam, kde sa nerešpektuje ľudský život a dôstojnosť, je potrebná Božia milosrdná láska, v ktorej svetle sa zjaví nevysloviteľná hodnota každej ľudskej bytosti. Potrebujeme milosrdenstvo, aby každá nespravodlivosť na svete našla svoj koniec v žiare pravdy. (...) V Božom milosrdenstve svet nájde pokoj a človek šťastie!“

Michaela Važanová

(Podľa <https://www.milosrdenstvo.sk/>)

Lyžovačka rodiniek v Zuberci (26.2.-5.3.2022)...

...sa po ročnej prestávke kvôli pandémie znova uskutočnila počas jarných prázdnin. Za týždeň sa tu vystriedalo až do 150 ľudí z Trnávky. Zakladateľ podujatia Jano Volko st. s rodinou tu ukončil svoju dlhoročnú službu organizátora. Za všetko im patrí naša vďaka a štafetu, dúfame, preberie niekto s menšími deťmi. Akokaždý rok, na záver lyžovačky sa konali pre-

teky lyžiarov. Víťazom pretekov detí a dospelých v slalome sa v kategórii žien o pohár Petry

Jakubcovej stala Dalma Štúňová a v kategórii mužov o pohár Jána Volka (namiesto strateného pohára bola teraz udelená valaška) sa stal historicky prvýkrát salezián (Cyril Slíž, samozrejme :-).

Vlado Sopkanič, SDB

Vojna na Ukrajine a my

Tesne pred jarnými prázdninami, 24.2.2022, prišla hrozná správa, že Rusko napadlo Ukrajinu, a odvtedy prichádza aj na Slovensko obrovské množstvo vojnových utečencov, najmä matky s deťmi.

Po krátkom trojdňovom jarnom prímestskom tábore v oratku odišiel Stano Hurbanič na niekoľko týždňov vypomáhať na hranice s Ukrajinou s utečencami, do Michaloviec, kde je v saleziánskom stredisku jedno zo záchytných centier. Mnohé rodiny na Trnávke prijali utečencov do svojich domov. Pre Ukrajinu sa v Oratku stále organizujú zbierky humanitárnej pomoci.

V Oratku, vo futbalovom klube Domino a v Materskom centre Margarétka dávame priestor pre zapojenie sa ukrajinských detí a na vzájomné stretnutia ukrajinských mamičiek s deťmi, ktoré sú ubytované po rodinách na Trnávke.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili do zbierky pre ľudí z Ukrajiny.

Prostredníctvom humanitárnej organizácie Ukraine-Slovakia SOS sa vyzbierané veci dostali priamo ľuďom do Charkova.

Vlado Sopkanič, SDB

Otcovia ukrajinských rodín na fronte, ktorú mi po napadnutí Ukrajiny poslal slovenský rímskokatolícky kňaz, ktorý 16 rokov pôsobil na Ukrajine: "Priamo z bojiska mi dnes 27. 2. 2022 poslal fotku aj hlasovú správu jeden z mojich farníkov, 37 ročný mladý muž otec rodiny. Len dúfame, že ešte žijú a nie sú zranení."

Oratko ožilo! (očami Mamy Margity)

„Pomáhať bližnému je dielo kresťanskej lásky, a diela kresťanskej lásky sú vždy chvályhodné.“ Don Bosco

Korona síce ešte neskončila, no my sme už začali. My, Mamy Margity. Aby deti našej farnosti nemali syte iba duše, ale aj telo, stretávame sa každý piatok popoludní v čajovni oratka pri kávičke, koláčiku, strúhaní mrkvy a jablák, natieraní chlebíkov a prípravy pohostenia pre všetky deti a mladých a tešíme sa zo vzájomnej spoločnosti. A k nej pozývame aj každého z vás, kto cíti volanie.

Mamy Margity

P.S. Nie sme tu iba maminy, už sú tu aj tatinovia.

„Keď je Boh na prvom mieste, všetko ostatné je na tom správnom.“

Je sobota večer, svetlo z tichých sviec obklopuje Sviatosť oltárnu, ktorej tieň vytvára na stene kríž. Sedím v prítmí a je mi dobre. Kostolom sa nesú modlitby, žalmy, chvály a spevy. „S korunou trňovou klincami miesto žezla, Jeho trónom je kríž... odetého len v krvi nespoznal ho dav... hľa... jediný skutočný kráľ.“ Zatváram oči. Vnímam prítomnosť Večnosti. Citím objatie. V hlave sa mi vynárajú fragmenty posledných dvoch rokov. Útržky slov, okamihov, zranení, nádejí aj strachov. Január 2020: „Choroba sa vrátila. A je všade. Máte pár mesiacov. Možno dva. Možno tri.“ Február 2020: „Čoho sa bojíš?“, dotkol sa ma hlas. Marec 2020: „Miško má 8 rokov, dožila som sa. Tak veľmi ďakujem. Tak veľmi ďakujem.“ Apríl 2020: „Koľko ešte?“ Máj 2020: „Nemôžem nič nerobiť a iba čakať na smrť. Nechcem plytvať životom. Je taký vzácny. Ďakujem za ďalšie nové ráno. Tak veľmi ďakujem.“ Jún 2020: „Láska, chcem sa nechať pokrstiť,“ hovorí Peťo. Pozriem do diaľav sama v sebe a cítim, ako mi srdce ktosi zabalil do deky. „Čoho sa bojíš?“, počujem opäť a oči sa mi zarisia. Usmejem sa. Duša mi poskočí. „Nebojím sa, veď si so mnou,“ odpoviem skromne a zahanbene, zrazu taká malá v takých veľkých rukách. Jún 2020: zaspávam pokojná a radostná. Júl 2020: V kostole nám je tak dobre. Už nám ani nie je trápne vstať, keď sa má sedieť alebo začať spievať o slabiku skôr. August 2020: Už aj tie plávajúce oblaky nad našimi hlavami sú iné. „Ďakujem, že si ich stvoril. Aj za stromy. Aj tamten list. Dieťa. Domov. Ruky. Dušu. Povedali mi, že sa za mňa modlia...“ zlomí sa mi hlas. Rozpláčem sa. „Pred pár mesiacmi som bola ja. Ja organizátorka, ja tvoriteľka, ja samostatná, ja nepotrebná, ja dokazujúca, ja očakávajúca, ja neočakávajúca, ja milujúca. A teraz sa môj svet otočil naruby, lebo si mi nečakaným dotykom rozlomil škrupinu, o ktorej som nevedela. A teraz sa dejú zvláštne veci a cudzí ľudia sa za mňa modlia. Daj mi prosím zrak, aby moje oči videli.“ September 2020: Prihlásili sme sa na prípravu na prijatie sviatostí. Prvé sväté prijímanie a birmovka. Peťo aj krst. Vraj o dva roky okolo Veľkej noci. Dva

roky. „... čas. Veď ma cestou, ktorú máš pre mňa pripravenú. Tu som.“ Október 2020: „Ukludni sa. Dýchaj. Dôveruj. Prijmi. Odovzdaj. Si súčasťou veľkého plánu. Láska Ťa presahuje. Zmier sa. Ver. Všetko je možné tomu, kto verí.“ November 2020: Som milovaná. December 2020: „Prepáčte, že som vás nazvala cudzími. Prepáč mi, že som ich nazvala cudzími. Veď prišli vďaka Tvojim rukám. Veď v ich objatí je celý vesmír. Nie som viac a oni nie sú menej. Som nimi a oni sú mnou. Sme Tebou a ty si nami. Milujem.“ Január 2021: „Tak veľmi ma presahuješ. Ako som si Ťa mohla nevnímať?“ Február 2021: Život je plný, plný, taký plný všetkého! V každom okamihu sa skrýva mihnutie oka, krídel, zrník času v presýpacích hodinách. Očakávanie toho, čo je za oponou je ilúzia, nepotrebná myšlienka. Veď opona je zdvihnutá a v nej je plnosť a skutočnosť. Len ju nechať plynúť. A nezflaknúť sa seba samého. Marec 2021: „Miško má 9. Som tu. A aj keby som tu už zajtra nebola, si so mnou. Navždy. A dovtedy, prosím, nech Tvoj kríž podopiera môj život.“

... marec 2022. Sedím v prítmí a ďakujem, že si ma stvoril. Že si vzal na seba môj hriech a odetý v krvi si kráčal tam... Otec, Syn, holubica vznešená, priateľ, Ty, jediný skutočný kráľ. Tu som, odovzdaná, milujúca, milovaná, s pokorou v každej slze, ktorá mi v Tebe vyprší z očí. Apríl 2022: Tvoj návrat vo Veľkej noci klope na dvere. Návrat, hoci si nikdy neodišiel, milovaný. Dáš sa nám. A ak mi dovoľíš nové „Ďalej“ ešte tu, už nielen ako Mama Margita, ale aj ako salezián spolupracovník v Tebe, s Tebou a za Teba budem dýchať. Nech sa stane Tvoja vôľa, tu i tam. V dialkach i blízkosti, v hĺbkach i vo výškach. Vo Večnosti na krídlach bielych holubíc a motýľov, ktoré som dnes namaľovala.

Vďaka Ti, Pane, za Tvoje dary. Všetko čo som, som vďaka Tebe.

Katarína Olíková

Služba prijatia v Michalovciach

Zavolať mi náš provinciálny vikár: „Stano, využívam tvoju disponibilitu, a tak sa zbal a zajtra pôjdeš do Michaloviec, pomôcť s rozbehom ubytovania v našom saleziánskom dome.“

Prichýlili sme anjelov

Myslel som si, že idem pomáhať, no dostal som riadnu osobnú životnú lekciu. Asi najvhodnejšie by som to vyjadril slovami z listu Hebrejom.

„Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí takto prijali ako hostí anjelov, a ani o tom nevedeli.“ (Hebr 13,2)

Parafrázujem tak jednu myšlienku od kardinála Czerneho, osobitného vyslanca pápeža v súvislosti s konfliktom na Ukrajine. Vyjadril pastoračnú službu, ktorú pred vojnou utekajúci ľudia urobili tým, ktorí im pomáhajú. A toto som zažil aj ja.

Hranica

Tu sa ma, z hroznej informácie o vojne, vojna naozaj dotkla, v osobných stretnutiach s traumatizovanými ľuďmi, ktorí viac dní cestovali ako mohli, mrzli, báli sa, a po prekročení hranice, keď by si mohli konečne vydýchnuť, napokon to utrpenie pokračovalo akoby odznova, keď nevedeli kam ísť, na koho sa obrátiť, komu môžu veriť.

Bez prikrášľovania poviem, že som si často

poplakal, po tom čo som videl na hranici. Ten exodus ľudí ako my, skúšaných vojnou, mamičiek s deťmi, premrznutých, s chatrnou batožinou, ak vôbec s nejakou.

Keď sme prišli prvýkrát na hranicu po prvých hostí (prepáčte, ale nechcem týchto ľudí volať utečenci), nevedeli sme, koho nám prozreteľnosť pošle, nevyberali sme si. Prichádzali sme zvyčajne vo večerných hodinách, keď prestávali prenávať autobusy z hraníc, a tých ľudí čakala noc v mraze na hraniciach. Chceli sme začať postupne a zobrať len polovičnú kapacitu čo sme v dome mali pripravenú, aby sme zistili, ako to budeme zvládať. No po tom, čo sme tam videli, tak sme sa na seba len pozreli a bolo nám všetkým jasné, že sa nejdeme hrať na polovičnú pomoc a zobrali sme napokon ešte viac ľudí, ako

sme mali nastavenú kapacitu.

Otcovia rodín, ktorí tam prišli ako šoféri, mi spätne hovorili, ako ich to zasiahlo, že nemohli v noci spať, keď si uvedomili, že to by mohli byť ich vlastné manželky, dcéry a synovia. A oni

by museli zostať z druhej strany hraníc. Jeden z nich išiel ráno na služobnú cestu, no pred tunelom Branisko zavolať šéfke, povedal čo je vo veci a otočil sa naspäť, zobral si dovolenku a pár dní

bol naplno k dispozícii ako dobrovoľník.

30 kilometrov ticha a obáv

Toľko kilometrov je vzdialený totiž náš dom v Michalovciach od hraničného priechodu Vyšné Nemecké. 30 minút ticha. Nikdy sme nešli na hranicu iba muži, vždy s nami išla aj žena, aby sa ukrajinské mamičky cítili pri nás bezpečnejšie. Správy o obchodovaní s ľuďmi sa totiž rozšírili a čím ďalej tým viac sme videli strach v očiach ľudí, ktorým sme prišli pomôcť. Mali sme veľmi blízke vzťahy s dobrovoľníkmi priamo na hranici, ktorí nás odporúčali, no i tak si fotili naše značky, keď nastupovali do áut. Cesta ubiehala v tme, a väčšinou v napätom tichu.

Vždy sme mali so sebou deky na zohriatie. Mamičky vždy najprv prikryli svoje deti, a keď videli, že diek je dosť, až potom prikryli seba.

Postupné upokojovanie, keď videli, že prišli ku kostolu, keď stretli už ubytované mamičky z predošlých dní a sa s nimi porozprávali, nastala

úľava. Potrebovali v prvom rade sprchu, aby sa cítili ako ľudia po dlhej a nepredstaviteľnej ceste. A potom spánok. Prvý deň u nás bol tichý, od-dychový. Druhý deň sme začali riešiť kam majú namierené, mnohí vôbec netušili, kam by mohli ísť. Som vďačný Bohu, že sa všetkým napokon podarilo pomôcť s cestou, ubytovaním v rodinách, a často dokonca i s prácou. Nechcem robiť štatistiku, len pre predstavu, našim ubytovaním sa pomohlo niečo okolo 150 ľuďom.

Prvá tehotná mamička bez akejkoľvek ba-tožiny

Toto bol zlomový moment. Ako spomalenú chvíľu ešte stále vidím, čo to s nami urobilo, ako slovenské mamičky nechali všetko pobežovanie a upratovanie, a rozbehli sa domov a do polhodiny priniesli všetko, čo tá mamička potrebovala.

Nechcela odísť, rodina ju donútila nastúpiť do vlaku v Charkove, tak ako bola.

My sme mali nejaké predstavy, čo tí ľudia potrebujú, no napokon sme sa od nich samých učili ich potrebám. Naše plány sme často nechali bokom a načúvali im, a tak nás naša služba viedla k tomu, čo sme pomenovali služba pokoja. Vôbec nešlo o to, aby bolo všetko tip - top, aby sme tam

stále poletovali s pomáhaním. Najdôležitejšie bolo vytvárať atmosféru bezpečia, prijatia a pokoja.

Nemohli sme jednu mamičku ráno upokojiť. Stále tvrdila, že v noci počula sirénu. Napokon vysvitlo, že jeden chlapec z vedľajšej miestnosti mal stále aktívnu appku v mobile, ktorá pri spustení sirén v ich meste signalizuje aj cez mobil túto výstrahu.

Plač pri čítaní správ o tom, ako v ich meste, kde nechali svojich mužov, či zvyšok rodiny a priateľov, práve bombardujú. No mal som chuť vypnúť radšej wifi. Ani ja už nedokážem od toho momentu čítať správy bez vedomia, že pre mnohých to nie je len smutná správa, ale krutá obava o svojich drahých, o život.

Nie je dosť písmen v abecede,

aby som vyjadril, čo to so mnou urobilo. Nedá sa tu v tak krátkom rozsahu opísať všetko a ani to nie je cieľom. Rád by som zakončil tým, že som vďačný za tieto chvíle, hoci ťažké, lebo v prvom rade som dostal obrovský dar ja. Vnútnorná premena, ktorá vo mne prebieha, je niečo, čo ešte stále prebieha a isto sa dotkne aj môjho štýlu vo všetkých oblastiach môjho života a poslania. Asi najlepšie to vyjadril jeden dobrovoľník týmito slovami:

V Michalovciach, to vám poviem, to je iná

skúsenosť. Asi prvýkrát v živote mám pocit, že robím niečo naozaj potrebné.

Nekončiace ďakujem

Keď som sa vracal na Trnávku, cestou sme zaviezli 12 ľudí medzi rodiny na dlhodobjšie ubytovanie. A tu sa strhla zvláštna situácia. Ja som ešte ani nestihol poďakovať samotnej rodine za poskytnutie ubytka, keď mi začali ďakovať nielen mamičky, ktorým sme pomohli, ale dokonca i rodina, čo ubytovala; za možnosť pomôcť a aj navzájom, jedna rodina druhej v objatí, slzách dojatia. A takto by som chcel v tomto nekonečnom ďakovaní pokračovať za každú drobnosť, lebo spolu je to veľká vec. Ďakujem rodinám, čo otvorili dvere svojich príbytkov, ďakujem dobrovoľníkom na rôznych miestach po celom Slovensku, lebo to vidím na každom kroku. Ešte sa nestihnem vyrovnáť s jedným zázrakom a už je tu druhý.

Ďakujem, sme v bezpečí. Nikdy na teba nezaбудnem.

Stano, salezián, ktorý pomocou druhým dostal veľký dar.

Spolupatričnosť aj spoluzodpovednosť

Byť protagonistom, no zároveň byť spoluzodpovednými. Tento princíp zapojenia detí, mladých alebo dospelých je kostrou výchovy a pastorácie saleziánov po celom svete. „Don Bosco od začiatku úzko spolupracoval s laikmi, a toto prepojenie je živé aj u nás na Trnávke. Okrem početných príležitostí pre dobrovoľnícku prácu sú laici súčasťou aj dlhodobého plánovania jednotlivých zložiek diela prostredníctvom tzv. rád,“ približuje Tibor Reimer za komunitu saleziánov.

V saleziánskom diele na Trnávke aktívne pracuje niekoľko *rad*. V rámci futbalového klubu pracuje **Rada rodičov SDM Domino**, ktorá podporuje vedenie klubu. Naši mladí sú súčasťou **Rady oratória**, ktorá sa zaoberá z väčšej časti fungovaním mládežníckeho strediska a aktivitami pre deti a mládež. Farské záležitosti sú obsahom a náplňou **Farskej rady**. Ďalšou je **Rada rodín** sa zaoberá potrebami rodín a je iniciáto-

rom viacerých podujatí, ktoré prepájajú generácie na Trnávke. Špecifické postavenie má **Rada rodinného centra**, ktorej členovia sa zaoberajú rozvojom prevádzky centra. Spoločným prvkom, ktorý prepája všetky zložky je **Rada diela**, ktorej členmi sú ľudia z jednotlivých zložiek.

„Šírka aktivít nášho diela na Trnávke vyžaduje profesionálne vedenie viacerých činností, ako je napríklad správa majetku, ekonomické alebo právne otázky. Rady v našom systéme predstavujú viac poradný než výkonný orgán, ktorý saleziánom, trénerom, učiteľom alebo animátorom má ponúkať podnety pre ďalšie smerovanie. Rady majú tiež za cieľ podporovať spolupatričnosť nás všetkých, ktorí tvoríme naše dielo. Ďakujem všetkým radám a ich členom za ich nasadenie,“ vysvetľuje Tibor Reimer.

Spracovala Petra Jakubcová

PONUKA

PRE RODINY Z UKRAJINY

- Poradenstvo a pomoc s vybavením bežných vecí, práce a zorientovaním sa
- Hernička pre ukrajinské ženy s deťmi (Utorok a Štvrtok doobeda) v MC Margarétka
- Zapojenie detí do aktivít v Oratóriu (Utorok a Streda od 14:00 - 18:00)
- Zapojenie chlapcov v SDM Domino
- Hodiny slovenčiny pre deti/mamy

PRE VIAC INFORMÁCIÍ KONTAKTUJTE: TRNAVKA.RCMM@GMAIL.COM

Vďaka Ti, Pane

Cítim túžbu a zároveň povinnosť svedčiť o Božej dobrotivosti, o jeho veľkej láske a milosrdenstve. O tom, ako je stále s nami. Zároveň som dojatá a pociťujem veľkú vďačnosť voči Vám, drahí farníci a priatelia, za Vaše sprevádzanie, záujem a modlitby – dar s nevyčísľiteľnou hodnotou.

V júli 2020 som išla na pravidelnú gynekologickú prehliadku. Práve v ten deň som začala mierne špinieť. Pán doktor bol mierne znepokojený (už som bola v prechode) a hneď mi urobil ultrazvuk a odbery na krvné markery. V duchu som sa modlila a prosila nieeé, ešte prosím nie. Doma sme hneď iniciovali deviatnik k Panne Márii, výsledky prišli dobré. O mesiac som bola opäť na kontrole, všetko bolo v poriadku, s tým, že ma pán doktor chcel vidieť o pol roka.

V septembri, októbri som začala mať staronové problémy so žľazníkom. V novembri sa mi zhoršilo, bola som u chirurga, ktorý ma vyšetřil na ultrazvuku a povedal, že je to na vybrať, ale ak sa dá, nech pre koronu ešte vydržím. Problémy sa nezlepšili, viac-menej som bola na diéte. V januári som mala veľké bolesti chrbta a ramena a začala som chodiť na rehabilitácie. Ješť som už mohla len pár jedál. Všetko to však zrejme malo inú príčinu.

25. februára 2021 som bola opäť, po polroku na gynekológii. Na vyšetřenie som sa nebála, bola som tak rozbehaná, že som sa ani nepomodlila, ani na nič zlé nepomyslela. Pán doktor ma vyšetřil na ultrazvuku a znepokojený mi povedal, že je to niečo extrémne. Videl na vaječnících nádor vo veľkosti 8 cm. Hneď ma poslal na magnetickú rezonanciu. V myslí mi prebehlo: Dobré. A hneď druhá myšlienka, za čo to obetujem. Zároveň prišiel pokoj.

Hneď v ten deň – vďaka tomu, že niekto ochorel – som mohla ísť na MR, hoci som si išla iba dohodnúť termín. A zistilo sa, že nádory sú dva.

Stále však bola nádej, že sú nezhubné. Na OÚSA mi robili CT a dostala som aj termín operácie – 25. marca, mesiac od nálezu. Bola som už zbalená do nemocnice, keď mi termín po viace-

rých konziliách 22. marca zrušili a pán doktor mi povedal, že je to už rozšírené, a teda - neoperovateľné.

Nasadili mi chemoterapiu a 20. apríla som išla na prvú. Prosila som o pokoj a ten prišiel. Pán mi dával svoju milosť a držal ma v dôvere. Vnímala som, že je to moja cesta, nie je to trest, Boh ma miluje a chce mi to najlepšie. Zároveň musím povedať, že už po prvej chemoterapii moje bolesti s chrbtom, ramenom, či žľazníkom, kvôli ktorým som predtým niekedy nemohla spať niekoľko hodín, teraz pominuli a v podstate ma nič nebolelo. Chemoterapie som, vďaka Bohu, až na pár dní, ktoré som prakticky prespala, znášala dobre.

Po šiestej chemoterapii, aj keď markery výrazne klesli, CT v septembri ukázalo len veľmi mierne zlepšenie. Dozvedela som sa, že mám veľkú vrstvu nádoru na pobrušnici a je to stále neoperovateľné. Ordinované mi boli ďalšie tri chemoterapie.

A tu prišla pomoc celkom z inej strany. Samozrejme, všetci z rodiny, priatelia či známi sa mi od začiatku snažili pomôcť, okrem modlitieb, zdieľania a povzbudení napr. aj radami a ponukami rôznych doplnkových a výživových produktov.

No a náš starší syn Martin mi hneď po ochorení dal na užívanie CBD, olej z marihuany. Nemala som k tomu najmenšiu dôveru, okrem toho som mala viac doplnkových prípravkov posúdených odborníkmi. Po neúspešných chemoterapiách, začal Martin opäť naliehať, aby som ten olej užívala, alebo sa na to aspoň spýtala. Mal pocit, že som celkom rezignovala, že mi už na uzdravení ani nezáleží. Aby som ho potešila, rozhodla som sa spýtať jeden pani biochemičky, na ktorú mi kontakt už dlhšie ponúkal náš kamarát. Predpokladala som, že mi povie, že je to momentálne populárne, ale pre mňa nie vhodné. A bude to vybavené.

Na moje veľké prekvapenie sa tomu povenovala a našla dve americké štúdie, dostupné len v databázach tamojších univerzít, z ktorých jedna hovorila o vyliečení sa staršej pacientky pomocou oleja a druhá o tom, že ten olej podporuje ten typ chemoterapie, ktorý som akurát

dostávala. Pani biochemička, bola nadšená, ale prosila ma, aby som to predsa len skonzultovala so svojou chemoterapeutkou.

Veľmi som sa znepokojila, lebo pred mojou pani docentkou som mala veľký rešpekt a nemala som odvahu dať jej čítať nejaké štúdie kvôli oleju z marihuany. Mrzelo ma, že som sa vôbec na to pýtala. Nevedela som čo spraviť, pokoj bol preč, len som sa veľmi vrúcne modliła k Duchu Svätému, čo ďalej. Napadlo mi, že dve kamarátky mi na začiatku môjho ochorenia ponúkali možnosť konzultácie u ich známej ochotnej lekárky na Heydukovej. Rozhodla som sa to teraz využiť. Priateľka ma skontaktovala s pani doktorkou S. a ona povedala, že si naštuduje môj prípad. Nechcela som ju tak zaťažovať, len som chcela skonzultovať ten prípravok. Nechala mi číslo ambulancie, kam som mala priniesť tie štúdie. Ráno som išla na krv a na vrátnici som zistila, že tá ambulancia je na chodbe kam chodievam. Pred ambulanciou sa mi podlomili kolená, tá pani doktorka bola tiež chemoterapeutka. Bože ty si úžasný, veď to som sa nemohla spýtať nikoho povolanejšieho. Na druhý deň mi pani doktorka S. zavolala, že olej môžem užívať, že má s tým u pacientov dobré skúsenosti. Druhým dychom mi však povedala, že môj stav je veľmi vážny, že mi chemo nezaberá ako by mala. Povedala, že mám dve možnosti. Zistiť na genetike, či by nebol pre mňa udržiavací liek a ešte druhá možnosť, ktorá nezávisí od nej, špeciálna operácia v Olomouci, pri ktorej sa všetko vyberie a následne sa naleje do brucha chemoterapia a hodinu sa v ňom premýva. Povedala, že tam napíše, či by ma neoperovali, ale výsledok je neistý, ich výber pacienta závisí od veľa faktorov. Zároveň dodala, že ak mi tie ďalšie chemoterapie nezaberú, bez ďalšej liečby to už pôjde veľmi rýchlo, v podstate mi išlo už len o mesiace života.

V pondelok 16. novembra som mala pokračovať ôsmou chemoterapiou u pani docentky. Mala som obavy čo teraz, keď do toho vstúpila jej kolegyňa. Ale Pán konal, pani docentka dostala COVID a trvalo to dva týždne čo bola PN a mojou ošetrojúcou lekárkou sa na ten čas stala pani dr. S. V mojom mene napísala do Olomouca. Následne mi volali z genetiky, že pre mňa udržiavací liek nie je.

7. decembra som vybrala aj poslednú, 9. chemoterapiu a v ten deň som od pani dr. S. dostala SMS, že by ma pán docent D.K. v Olomouci operoval. Bude ešte potrebovať vidieť aktuálne CT.

Po novom roku sme po sprostredkovaní pani dr. S. vycestovali 13. januára na osobné stretnutie do Olomouca, kde sme sa stretli s mimoriadne ľudským a zároveň odborným prístupom pána docenta K., i celého personálu a čo bolo dôležité stanovil termín operácie už na 1. februára a vypísal potrebné papiere pre našu poisťovňu.

Následné doplnenie potrebných podkladov a schválenie liečby v zahraničí mojou poisťovňou bol tak trochu boj s časom, napokon sa však všetky formality podarilo vybaviť včas.

Čakanie na deň D bolo napínavé aj po inej stránke. Moja kondícia, ani imunita neboli najlepšie a stále sme žili v dobe COVIDu, ktorý sa mi – i našej rodine – zatiaľ vyhýbal. A ja jemu tiež. Nikam som nechodila a dúfala som, že sa mi vyhne aj tieto posledné dni. Asi týždeň pred operáciou, v čase keď som navyše musela ísť na Heydukovu absolvovať predoperačné vyšetrenia, prišla dcérka s tým, že dva dni sedela v škole so spolužiakom, ktorý bol následne pozitívny. Našťastie nám priatelia z vedľajšieho vchodu nášho domu poskytli pre ňu byt, aby som bola pred operáciou chránená. Bola tam až do môjho odchodu 31. januára, napokon však bola i tak negatívna.

Krásne bolo, že dva týždne pred operáciou k nám „prišla“ kaplnka Panny Márie zázračnej medaily, ktorá sa po týždni presúva do ďalšej rodiny. Jednako mi hlavou preletela myšlienka, že keby sme ju tak mohli mať až do operácie. A stalo sa, že tí čo mali byť po nás boli v karanténe, a tak sa návšteva Panny Márie u nás predĺžila a s kaplnkou sme sa rozlúčili až deň pred odchodom do Olomouca.

Operácia prebiehala podľa plánu a trvala takmer päť hodín. Rakovina bola veľmi rozšírená, a tak mi okrem očistenia pečene, bránice a pobrušnice od nádorov celkom odstránili všetky ženské veci, brušné blany, žlčník, slezinu, apendix a 17 cm hrubého čreva.

Prvý týždeň po operácii bol veľmi náročný fyzicky aj duchovne. Okrem ťažkého fyzického stavu, neustáleho nutkania na vracanie aj po

malých hltoch čaju, hoci ma zároveň trápil veľký smäd a pálenie v ústach, ma sužoval aj Zlý pocitom veľkej hriechy z detstva. Zároveň som sa stretala aj s hlbokým súcitom a ľudským prístupom ošetrovujúcich lekárov a sestričiek. V Olomouci som bola dva týždne a spočiatku sa mi zlepšovalo len veľmi pomaly, posledné štyri dni však priam v skokoch.

V druhom týždni hospitalizácie sa mi stala aj milá a veselá vec, dôkaz toho ako sa Pán stará aj o márnivé túžby svojich maličkých. Na izbu prišla nová pacientka a hneď pri príchode som si všimla, že má peknú bundu. Ja som mesiace túžila po dlhej bunde, ale nebola som zaočkovaná, do obchodov som nemohla a na internete som si nevedela nájsť. Nakoniec som usúdila, že ju už aj tak asi nebudem potrebovať. Keď som spolubývajúcej, s ktorou sme sa dosť zblížili, po pár dňoch spomenula bundu, vravela, že jej ju nanútil a objednal manžel, že ona ani bundu nepotrebovala. Bola podobnej postavy, tak som si ju vyskúšala. Práve vtedy prišla sestrička a čudovala sa, že som v dlhej zimnej bunde. Obe sa zhodli, že mi sedí. Pohľadala som na internete – mimochodom bol to slovenský výrobca – a našla som posledný kus, práve moje číslo. Tak som si kúpila bundu z nemocničnej postele. ☺

Posledný deň som bola na izbe opäť sama a púšťala som si chvály Braňa Letka. Modlila som sa, plakala, ďakovala a spievala som si spolu s ním. Potom som povedala, Pane Ježišu, daj mi svoje slovo a otvorila som si Sväté písmo – Lk 5, 12-13: Keď bol Ježiš v ktoromsi meste, zjavil sa muž plný malomocenstva. Len čo zbadal Ježiša, padol na tvár a prosil ho: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ A malomocenstvo z neho hneď zmizlo.

Úplne ma to dostalo. Bol „plný malomocenstva“. Pane, ja som bola plná rakoviny, roky plná hnevu, že veci nejdú tak, ako som si predstavovala. Vo svojej chorobe som sa nemodlila za uzdravenie, lebo som mala na pamäti, že som to oboetovala za veľa vecí. Modlila som sa len za Božiu vôľu so mnou. Ale niekoľkokrát som v chorobe povedala Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť, ale

nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane. A teraz mi Pán takto odpovedal!

Domov som prišla posmelená a s novou nádejou. Po troch dňoch som však spravila „chybu v dieťe“ a dostala som sa na Heydukovu. Presne v deň môjho odchodu do nemocnice dostala najmladšia dcéra COVID a následne ochoreli všetky štyri. Drahí priatelia nám opäť požičali byt, takže aj po návrate z nemocnice som bola znovu chránená.

Dôkazom, že Olomouc bol pre mňa Božou cestou, bol aj návrat k mojej pôvodnej docentke chemoterapeutke. Neprijala ma s nadšením, vôbec nebola stotožnená s absolvovanou operáciou. Teda nebyť „Martinovho oleja“ a môjho následného oznámenia sa s pani dr. S. by som sa o Olomouci ani nedozvedela, a ostali by mi len veľmi obmedzené možnosti liečby, presnejšie žiadne. Napokon to dopadlo tak, že som absolvovala ďalšie dve chemoterapie, ešte jedna ma čaká, ale už pod dohľadom pani dr. S.

Neviem čo bude ďalej, ale viem, že Pán pri nás stojí v každej chvíli a všetko čo dopúšťa je dobré.

Som stále tá istá, biedna a hriechna, padajúca a vstávajúca, ale napriek všetkému svojim Otcom opatrovaná a milovaná. Posilňovalo ma aj veľa uistení o modlitbe od najbližších i menej známych ľudí z našej farnosti, pred operáciou dokonca správy z rôznych strán o svätých omšiach odslužených za zdarnú operáciu či moje uzdravenie. Za to všetko som veľmi vďačná.

Na druhej strane môžem povedať, že spolu s diagnózou prišla aj veľká Božia milosť, hlboký pokoj a dôvera. Snažila som sa žiť zo dňa na deň a dookola som sa modlila novému odovzdanosti.

Napriek tomu som asi dvakrát mala silné ataky strachu a paniky, ktoré prišli z ničoho nič, o to viac som cítila, že pokoj, ktorý mám nie je zo mňa, že je to milosť. Mala som pocit, že čokoľvek sa so mnou stane, bude dobré, že Otec o všetkom vie a všetko dopúšťa pre moje dobro. Akurát pred čím som mala a mám veľký rešpekt, je očistenie.

Ešte neviem ako sa to skončí, no už dnes môžem povedať, že sa stal zázrak. Nie síce zázrak úplného uzdravenia, ktoré by nastalo z večera do

rána. Jednako naozajstný zázrak Božieho pôsobenia, zázrak ktorý sa dial a ktorý sa deje. Zázrak Božieho pôsobenia cez ľudí. Zázrak, ktorý prinášal stále novú nádej, krôčik po krôčiku, udržiaval svetlo na konci nekončiaceho tunela. O nebeskej réžii tohto pôsobenia svedčí aj to, že stále bolo všetko otvorené, nedalo sa odhadnúť ako sa veci budú vyvíjať ďalej, žiadny nasledujúci krok nebol istý, či niekedy dokonca ani pravdepodobný, no pri pohľade späť sa to všetko javí ako kráčanie po Božích cestách. S množstvom aktérov, ktorých si Pán použil, čo tiež svedčí o jeho pôsobení v našich vzťahoch a životoch, o jeho добрote a láske,

ale aj o tom, ako ju dokážeme prijímať, nechať sa ňou uzdravovať – my sami i naše vzťahy – a ako, keď ju prežijeme naplno, ju môžeme a máme dávať ďalej.

Milí priatelia a farníci, prijmite, prosím, ako prejav mojej vďaky Vám i za Vás nášmu nebeskému Otcovi, že v nedeľu Božieho milosrdenstva bude v našom kostole o 9.30 a o 11.00 hod. slúžená sv. omša za Vás všetkých, ktorí ste sa za mňa modlili. Vďaka.

Zuzana Čičová

Opäť pokračuje aj príprava na sviatosti

Po čase lockdownov a online stretnutí, začala sa opäť éra takmer normálnych stretiek. Stretávajú sa napríklad aj všetci, ktorí sa pripravujú na sviatosti. Vo februári sa začala príprava snúbencov, ktorí si na desiatich stretnutiach hovoria čo-to o láske, komunikácii a snažia sa pripraviť na svoj veľký deň.

V apríli sa začína aj príprava nových birmovancov a vznikol tak zaujímavý jav, že sa naraz pripravujú dva ročníky. Myslíme na nich, aby sa dobre pripravili na sviatosť kresťanskej dospelosti.

Naši tretiaci sa od októbra, striedavo online a naživo, pripravujú na okamih, kedy prijmú Ježiša do svojho srdca. Všetkým sa veľmi páčilo najmä marcové stretnutie, bola to vlastne krížová cesta v Marianke. Po ceste sa hrala hra Človeče, nehnevaj sa, pri ktorej deti plnili rôzne zaujímavé úlohy, a aj si čo-to zopakovali z náboženstva.

No a nezabúdajme ani na našich dospelých, ktorí na Bielu sobotu prijímú sviatosť krstu. Okrem štyroch nových kresťanov aj traja naši bratia prijímú sviatosť Eucharistie a Ducha Svätého. Stojme pri nich a tešme sa zo vzájomného spoločenstva.

Mariana Máčajová

Materské centrum Margarétka

Naše Materské centrum Margarétka oslávi tento rok už 5. narodeniny!

prípraviť na nástup do škôlky. Utorky a štvrtky vedú Mamy Margarétky, ktoré sa starajú o mater-

Radi by sme vás pozvali, aby ste ich oslávi-
li s nami, a to už 24. 4. 2022 vo farskej záhrade.
Môžete sa tešiť na Show de Tom, miešané dospie-
lácke aj detské drinky, a určite sa každému ujde
aj torta!

Samozrejme, nenechajte si ujsť aj naše pra-
videlné aktivity. Pondelky a stredy patria mi-
niškôločke Monte s Evi, kde sa detičky môžu

ské centrum, krúžky Hopkáčik- tančeky pre naj-
menších a Farbičky- čarbičky, resp. MamaOmša
s Pramienkom, mini-katechézou pre detičky.
Obe sú vedené láskavou formou s prvkami
edukačných a rozvojových aktivít.

Piatky pripravujeme krúžok Montessori
hodinka, kde budú deti čakať rôzne aktivity,
ktorými bude podporený ich prirodzený vývin

a vrodená zvedavosť a túžba po poznaní.

Raz mesačne - prvý piatok v mesiaci, u nás svoje služby poskytujú poradkyne dojčenia a nosenia z občianskeho združenia Mamiľa.

mailing listu info@mcmargaretka.sk.

Sme veľmi vďačné, že sa nám počas pandémie narodila nová generácia detičiek, a takisto aj mamičiek, pre ktoré a s ktorými môžeme vymýš-

Rozvrh doobeda					
Pondelok	MonteEva	9:00-12:00			
Utorok	Hopkáčik	9:00-11:30			
Streda	Farbičky- čarbičky, Pramienok	9:30-11:30	Pramienok		
Štvrtok	MonteEva	9:00-12:00			
Piatok	Montessori hodinka (v pláne) Podporná skupina dojčenia a nosenia - 1. piatok v mesiaci				
Rozvrh poobede					
Pondelok	Logopédia	13:30-15:30			
Utorok	MimiDance, Latino ženy, Tabata ženy	MimiDance (2,5-4 roky) 16:00-17:00	MimiDance (4-7 rokov) 17:00-18:00	Latino ženy 18:00-19:00	Tabata ženy 19:00-19:45
Streda	Gymnastika	16:40-17:30	17:40-18:30		
Štvrtok	Logopédia	14:30-15:30			

Poobedné krúžky pre školákov a dospelých ako gymnastika, latino, tabata a rôzne ďalšie, majú u nás taktiež úspech.

V našej ponuke máme aj rôzne nepravidelné aktivity ako sú divadielka, prednášky, Deň detí, karneval, Mikuláš, či kurzy prípravy na pôrod a obdobie dojčenia, ale aj prenájom priestorov na workshopy alebo kurzy.

Pre pravidelné informácie sledujte našu FB alebo Instagram stránku alebo sa prihláste do

ľať stále nové a lepšie aktivity a program. Týmto by sme vás chceli pozvať aj bližšie medzi nás. Ak rady pomáhate a organizujete alebo máte nové nápady, ako by sme sa mohli zlepšiť, pridajte sa k nám. Alebo si prídte vychutnať kávu a koláčik, pokiaľ sa vaše dieťaťko hrá v herničke, a určite neostanete len pri tom. Tešíme sa na vás!

za MC Margarétka Klaudia Krajčíková

2%

**tak málo stačí,
aby sme mohli rásť**

Ďakujeme

MARGARÉTKA
MATERSKÉ CENTRUM

The advertisement features a large orange '2%' at the top left. Below it, the text 'tak málo stačí, aby sme mohli rásť' is written in a bold, dark font. At the bottom, 'Ďakujeme' is written in a similar font. On the left side, there is a logo for 'MARGARÉTKA MATERSKÉ CENTRUM' with a stylized flower icon. The background is a light grey with a pattern of small white daisies.

Farské oznamy:

Predveľkonočné svedenie bude vo veľkom týždni 11. až 13. 4. 2022 (pondelok až streda) od 16.00 do 20.00 hod.

Rozpis svätých omší a obradov počas Veľkonočného trojdnia:

Štvrtok svätého týždňa - Zelený štvrtok (14. 4. 2022)

Ráno svätá omša nebude!

Večerné sv. omše na pamiatku

Pánovej večere budú o 16.00 a 18.00 hod.

Po nich bude možnosť adorácie do 21.00 hod.

Piatok utrpenia Pána - Veľký piatok (15. 4. 2022)

O 8.00 hod. budú Ranné chvály a po nich pobožnosť Krížovej cesty

Obrady Veľkého piatka budú o 16.00 a 18.00 hod.

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti pri Božom hrobe po celú noc.

Svätá sobota - Biela sobota (16. 4. 2022)

O 8.00 hod. budú v kostole Ranné chvály a posvätné čítanie.

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti pri Božom hrobe po celý deň.

Obrady veľkonočnej vigílie začnú o 20.00 hod.

Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania (17. 4. 2022)

Sväté omše budú ako v nedeľu o 6.45, 8.00, 9.30, 11.00 a 18.00 hod.

Pondelok vo veľkonočnej oktáve (18. 4. 2022)

Sväté omše budú o 6.45 a 8.00 hod.

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Dňa 24. 4. 2022 o 15.00 hod. bude v kostole pobožnosť Božieho milosrdenstva.

Zapisovanie úmyslov svätých omší na máj a jún 2022

bude **v stredu 20. 4. 2022** od 15.30 hod.

Deň mužov

Srdečne pozývame všetkých mužov na spoločné stretnutie **v sobotu 30. 4. 2022.**

Prvé sv. prijímanie vo farnosti

Slávnosť prvého sv. prijímania detí bude v našej farnosti **v sobotu 21. 5. a 28. 5. 2022.**

Deň farnosti

Slávnosť bude **v nedeľu 5. 6. 2022.** Začneme ju sláviť sv. omšou na nádvorí **o 11.00 hod.** a po nej vás pozývame na farské spoločenstvo.

Milí priatelia,

znovu by som chcela povzbudiť tých, ktorí vedia hrať na klavíri, aby sa zapojili do služby organistu v našom kostole.

Ak by ste mali záujem a ochotu venovať svoj čas službe pre farnosť, radi Vám pomôžeme.

Budeme sa tešiť, keď z radov našich farníkov vyrastú noví organisti.

Ja cez týždeň obvykle hrávam v utorok a piatok, tak môžete kludne prísť na chór, alebo napíšte mail na e.rezuchova@gmail.com a dohodneme sa na stretnutí.

Ak by ste vedeli o niekom, kto nie je v zozname adresátov, posuňte mu, prosím, túto informáciu.

Erika Řezuchová